

31966L0401

125/2298

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

11.7.1966

DYREKTYWA RADY
z dnia 14 czerwca 1966 r.
w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych

(66/401/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomicznego-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja roślin pastewnych zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej;

uzyskanie zadowalających efektów w uprawie roślin pastewnych zależy w dużej mierze od stosowania odpowiedniego materiału siewnego; w tym celu niektóre Państwa Członkowskie stosowały przez pewien czas ograniczenia w obrocie materiałem siewnym roślin pastewnych, dopuszczając jedynie obrót materiałem siewnym o wysokiej jakości; kraje te potrafiły wykorzystać doświadczenia systematycznych selekcji roślin dokonywanych od wielu dziesięcioleci, co poskutkowało rozwojem wystarczająco stabilnych i jednolitych odmian roślin pastewnych, które, z uwagi na swe cechy, zapowiadają się na posiadające wielką wartość dla zamierzonych celów;

zostanie osiągnięta większa produktywność w uprawie roślin pastewnych we Wspólnocie, jeśli przy wyborze odmian dopuszczonych do obrotu Państwa Członkowskie zastosują jednolite zasady, tak rygorystyczne, jak jest to możliwe;

uzasadnione jest jednak ograniczanie obrotu do niektórych odmian, tylko wtedy, gdy użytkownik może być pewien uzyskania materiału siewnego tych odmian;

niektóre Państwa Członkowskie stosują w tym celu schematy kwalifikacyjne, których zamierzeniem jest, w drodze urzędowych kontroli, zagwarantowanie tożsamości i czystości odmianowej;

schemat taki już istnieje na szczeblu międzynarodowym; Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju opracowała schemat odmianowej kwalifikacji nasion traw znajdujących się w obrocie międzynarodowym;

pożądane jest uchwalenie jednolitego systemu kwalifikacji dla Wspólnoty, opartego na doświadczeniu zdobytym przy stosowaniu wspomnianego schematu oraz schematów krajowych dla tego produktu;

schemat taki powinien być stosowany zarówno w przypadku obrotu w innych Państwach Członkowskich, jak i na rynkach krajowych;

zgodnie z ogólną zasadą materiał siewny roślin pastewnych, niezależnie od jego przeznaczenia po uprawie, powinien zostać dopuszczony do obrotu, tylko jeśli został poddany urzędowemu badaniu i został zakwalifikowany, zgodnie z zasadami kwalifikacji, jako elitarny lub kwalifikowany materiał siewny lub jeśli, w przypadku pewnych rodzajów lub gatunków, został poddany urzędowemu badaniu i został zatwierdzony jako handlowy materiał siewny; wybór określenia specjalistycznego „elitarny materiał siewny” i „kwalifikowany materiał siewny” oparty jest na istniejącej terminologii międzynarodowej;

należy zatwierdzać handlowy materiał siewny, aby wziąć pod uwagę fakt, że nie wszystkie gatunki i rodzaje roślin pastewnych, mających znaczenie dla uprawy, dały pożądane odmiany lub wystarczające ilości materiału siewnego istniejących odmian, aby spełnić wszystkie potrzeby Wspólnoty; konieczne jest zatem, w przypadku niektórych rodzajów i gatunków, zatwierdzanie materiału siewnego roślin pastewnych, których nazwa odmiany nie została określona, ale które spełniają wymagania pod każdym innym względem;

materiał siewny roślin pastewnych, które nie są przedmiotem obrotu, z uwagi na ich niewielkie znaczenie gospodarcze, nie powinien podlegać zasadom wspólnotowym; Państwa Członkowskie muszą zachować prawo stosowania przepisów specjalnych w odniesieniu do takiego materiału siewnego;

⁽¹⁾ Dz.U. 109 z 9.7.1964, str. 1751/64.

zasady wspólnotowe nie powinny mieć zastosowania dla materiału siewnego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich;

w celu polepszenia nie tylko jakości genetycznej materiału siewnego roślin pastewnych we Wspólnocie, ale także jego cech zewnętrznych, należy ustalić pewne wymagania co do laboratoryjnej czystości i zdolności kiełkowania;

w celu zagwarantowania tożsamości materiału siewnego muszą zostać ustanowione wspólnotowe reguły dotyczące pakowania, pobierania próbek, plombowania i znakowania; w tym celu etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne zarówno dla urzędowej kontroli, jak i dla informacji użytkowników, oraz powinny jasno przedstawiać wspólnotowy charakter kwalifikacji kwalifikowanego materiału siewnego różnych kategorii;

niektóre Państwa Członkowskie potrzebują mieszanek materiału siewnego roślin pastewnych kilku rodzajów i gatunków do celów specjalnych; w celu uwzględnienia tych potrzeb Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do zatwierdzania takich mieszanek z zastrzeżeniem pewnych warunków;

w celu zagwarantowania spełniania podczas obrotu wymagań jakościowych oraz przepisów gwarantujących tożsamość materiału siewnego Państwa Członkowskie muszą zapewnić stosowanie właściwych ustaleń dotyczących kontroli;

materiał siewny spełniający te wymagania nie powinien, bez uszczerbku dla art. 36 Traktatu, podlegać żadnym ograniczeniom w obrocie, innym niż przewidziane przez zasady wspólnotowe;

w pierwszym etapie, aż do ustanowienia wspólnego katalogu odmian, dopuszczalne ograniczenia powinny obejmować w szczególności prawo Państw Członkowskich do ograniczania obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym do tych odmian, które mają znaczenie dla uprawy i są używane na ich własnych terytoriach;

z zastrzeżeniem pewnych warunków, materiał siewny rozmnażany w innym kraju z elitarnego materiału siewnego kwalifikowanego w Państwie Członkowskim powinien zostać uznany za równoważny materiałowi siewnemu rozmnażanemu w tym Państwie Członkowskim;

z drugiej strony, należy umożliwić dopuszczanie do obrotu w obrębie Wspólnoty materiału siewnego roślin pastewnych zebranego w państwach trzecich tylko wtedy, gdy taki materiał siewny spełnia takie same warunki jak materiał siewny urzędowo kwalifikowany lub został urzędowo zatwierdzony jako handlowy materiał siewny w obrębie Wspólnoty i zgodny z regułami wspólnotowymi;

w okresie, w którym występują trudności w uzyskiwaniu dostaw kwalifikowanego materiału siewnego różnych kategorii lub handlowego materiału siewnego, powinno się czasowo dopuszczać do obrotu materiał siewny spełniający mniej rygorystyczne wymogi;

w celu zharmonizowania technicznych metod kwalifikacji stosowanych w różnych Państwach Członkowskich oraz w celu umożliwienia dokonywania w przyszłości porównań między materiałem siewnym kwalifikowanym we Wspólnocie a tym pochodzącym z państw trzecich, należy ustanowić wspólnotowe pola testowe w Państwach Członkowskich, aby możliwe było dokonywanie corocznych kontroli *a posteriori* materiału siewnego należącego do różnych kategorii „kwalifikowanego materiału siewnego”;

Komisji należy powierzyć zadanie przyjęcia pewnych środków w celu stosowania niniejszej dyrektywy; dla ułatwienia wdrożenia proponowanych środków należy przewidzieć procedurę ustanowienia ścisłej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do materiału siewnego roślin pastewnych będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie, niezależnie od przeznaczenia wyprodukowanego materiału siewnego.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie następujące definicje:

A. Rośliny pastewne: rośliny następujących rodzajów i gatunków:

a) <i>Gramineae</i>	Trawy
<i>Agrostis</i> ssp.	mietlice
<i>Alopecurus pratensis</i> L.	wyczyńiec łąkowy
<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) J. i C. Presl.	rajgras wyniosły
<i>Dactylis glomerata</i> L.	kupkówka pospolita

<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	kostrzewa trzcinowa
<i>Festuca ovina</i> L.	kostrzewa owcza
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	kostrzewa łąkowa
<i>Festuca rubra</i> L.	kostrzewa czerwona
<i>Lolium</i> ssp.	życice
<i>Phleum pratense</i> L.	tymotka łąkowa
<i>Poa</i> ssp.	wiechlina
<i>Trisetum flavescens</i> (L.) Pal. Beauv.	konietlica łąkowa
b) <i>Leguminosae</i>	<i>Motylkowate</i>
<i>Lotus corniculatus</i> L.	komonica rożkowa
<i>Lupinus</i> ssp., oprócz <i>L.</i>	łubiny, oprócz
<i>Lupinus perennis</i>	łubinu trwałego
<i>Medicago lupulina</i> L.	lucerna chmielowa
<i>Medicago sativa</i> L.	lucerna siewna
<i>Medicago varia</i> Martyn	lucerna piaskowa
<i>Onobrychis sativa</i> Lam.	esparceta siewna
<i>Pisum arvense</i> L.	peluszką
<i>Trifolium hybridum</i> L.	koniczyna szwedzka
<i>Trifolium incarnatum</i> L.	koniczyna inkarnatka
<i>Trifolium pratense</i> L.	koniczyna czerwona
<i>Trifolium repens</i> L.	koniczyna biała
<i>Vicia</i> ssp., oprócz <i>Vicia faba major</i> L.	rośliny z rodzaju <i>Vicia</i> (tj. wyki i bobik), oprócz bobu

B. Elitarny materiał siewny:

1. Materiał siewny odmian wyhodowanych: materiał siewny, który:

- a) został wyprodukowany pod nadzorem hodowcy zgodnie z przyjętymi praktykami utrzymywania odmiany;
- b) przeznaczony jest do produkcji materiału siewnego z kategorii „kwalifikowany materiał siewny”;

- c) z zastrzeżeniem art. 4, spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla elitarnego materiału siewnego; oraz
- d) został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.

2. Materiał siewny odmian miejscowych: materiał siewny, który

- a) został wyprodukowany pod urzędową kontrolą z materiału urzędowo zatwierdzonego jako odmiana miejscowa w jednym lub większej liczbie gospodarstw usytuowanych w obrębie wyraźnie oddzielnego regionu pochodzenia;

- b) są przeznaczone do produkcji materiału siewnego z kategorii „kwalifikowany materiał siewny”;

- c) z zastrzeżeniem przepisów art. 4, spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla elitarnego materiału siewnego; oraz

- d) zostały uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.

C. Kwalifikowany materiał siewny: materiał siewny, który

- a) pochodzi bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego danej odmiany;

- b) jest przeznaczony do produkcji materiału siewnego z kategorii „kwalifikowany materiał siewny” lub do produkcji roślin;

- c) z zastrzeżeniem przepisów art. 4 lit. b), spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla kwalifikowanego materiału siewnego; oraz

- d) został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.

- D. Handlowy materiał siewny: materiał siewny, który
- jest identyfikowalny jako należący do określonego gatunku;
 - z zastrzeżeniem art. 4 lit. b), spełnia warunki ustanowione w załączniku II dla handlowego materiału siewnego; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- E. Środki urzędowe: środki podjęte
- przez władze państwowe; lub
 - przez jakąkolwiek osobę prawną prawa publicznego lub prywatnego, działającą na odpowiedzialność państwa; lub
 - w przypadku działań pomocniczych, które są także pod kontrolą państwa, przez jakąkolwiek osobę fizyczną należycie w tym celu umocowaną,
- pod warunkiem że osoby wymienione w lit. b) i c) nie osiągają żadnych osobistych korzyści z takich środków.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał siewny:

Dactylis glomerata L. kupkówki pospolitej

Festuca arundinacea Schreb. kostrzewy trzcinowej

Festuca pratensis Huds. kostrzewy łąkowej

Festuca rubra L. kostrzewy czerwonej

Lolium ssp. życic

Phleum pratense L. tymotki łąkowej

Medicago sativa L. lucerny siewnej

Medicago varia Martyn lucerny piaskowej

Pisum arvense L. peluszki

Trifolium repens L. koniczyny białej

nie może być wprowadzany do obrotu, jeżeli nie został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” oraz jeśli nie spełnia warunków podanych w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał siewny roślin pastewnych z rodzajów i gatunków innych niż te wymienione w ust. 1 nie może być dopuszczony do obrotu, jeżeli nie został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” lub jeżeli nie jest handlowym materiałem siewnym oraz jeśli nie spełnia warunków ustanowionych w załączniku II.

3. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, określić, że po upływie określonych terminów materiał siewny należący do rodzajów i gatunków roślin pastewnych

innych niż wymienione w ust. 1 nie może być dopuszczony do obrotu, jeżeli nie został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny”;

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że urzędowe badania przeprowadzane są zgodnie z aktualnymi, międzynarodowo przyjętymi metodami, o ile metody takie istnieją.

5. Państwa Członkowskie mogą wprowadzać odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2:

- dla materiału siewnego z pokoleń przed elitarnym materiałem siewnym;
- dla badań lub celów naukowych;
- dla pracy selekcyjnej;
- dla materiału siewnego przeznaczonego na uprawy sprzedawanego do przetwórstwa, pod warunkiem że zagwarantowana jest tożsamość materiału siewnego.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie mogą jednakże w drodze odstępstwa od przepisów art. 3:

- usankcjonować urzędową kwalifikację i obrót elitarnym materiałem siewnym, który nie spełnia warunków podanych w załączniku II w odniesieniu do zdolności kiełkowania; podobne odstępstwa mogą być także przyznane w odniesieniu do kwalifikowanego materiału siewnego *Trifolium pratense*, jeśli taki materiał siewny przeznaczony jest do dalszej produkcji kwalifikowanego materiału siewnego.

W powyższych przypadkach podejmuje się wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, że dostawca gwarantuje ściśle określoną zdolność kiełkowania, którą umieszcza on dla celów handlowych na specjalnej etykiecie z jego nazwiskiem, adresem i numerem referencyjnym partii materiału siewnego;

- w celu szybkiego udostępniania materiału siewnego sankcjonować urzędową kwalifikację lub zatwierdzenie oraz obrót aż do pierwszego kupującego poprzez handel materiałem siewnym należącym do kategorii „elitarny materiał siewny”, „kwalifikowany materiał siewny” lub „handlowy materiał siewny”, pomimo braku przeprowadzenia urzędowego badania w celu sprawdzenia zgodności z warunkami podanymi w załączniku II w odniesieniu do zdolności kiełkowania. Kwalifikacja lub zatwierdzenie jest dokonywane jedynie po przedstawieniu tymczasowego raportu analitycznego materiału siewnego i pod warunkiem wskazania nazwiska i adresu pierwszego odbiorcy; podejmuje się wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że dostawca gwarantuje zdolność kiełkowania stwierdzoną podczas tymczasowej analizy; zdolność kiełkowania umieszcza się dla celów handlowych na specjalnej etykiecie, z nazwiskiem dostawcy, adresem i numerem referencyjnym partii.

Niniejsze przepisy nie mają zastosowania do materiału siewnego przywożonego z państw trzecich, z zastrzeżeniem przepisów art. 15 w odniesieniu do rozmnażania poza Wspólnotą.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do warunków podanych w załącznikach I i II, nakładać dodatkowe lub bardziej rygorystyczne wymagania dla kwalifikacji materiału siewnego oraz dla badania handlowego materiału siewnego produkowanego na ich własnych terytoriach.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie sporządza urzędowy wykaz odmian roślin pastewnych urzędowo dopuszczonych do kwalifikacji na jego terytorium; wykaz określa główne cechy morfologiczne lub fizjologiczne, według których mogą być rozpoznawane odmiany roślin pochodzących bezpośrednio z materiału siewnego kategorii „kwalifikowany materiał siewny”, oraz urzędowo ustaloną maksymalną liczbę pokoleń dopuszczonych do kwalifikacji, wyprodukowanych z elitarnego materiału siewnego każdej odmiany. W przypadku odmian lokalnych wykaz wskazuje region pochodzenia.

2. W przypadku mieszaińców i odmian sztucznych władze odpowiedzialne za dopuszczenie i kwalifikację powiadamiane są o składnikach genetycznych. Państwa Członkowskie zapewniają, że wyniki badań i opis składników genetycznych są, na życzenie hodowcy, traktowane jako poufne.

3. Odmianę dopuszcza się do kwalifikacji tylko wtedy, jeśli zostało ustalone w drodze urzędowych lub urzędowo nadzorowanych badań, a zwłaszcza lustracji polowych, że odmiana jest dostatecznie jednolita i stabilna.

4. Dopuszczone odmiany są urzędowo sprawdzane w regularnych odstępach czasu. Jeśli zostanie stwierdzone, że nie jest dłużej spełniany którykolwiek z warunków koniecznych do dopuszczenia do kwalifikacji, dopuszczenie cofa się, a odmianę skreśla się z wykazu.

5. Wykazy te i wszelkie wprowadzone do nich zmiany niezwłocznie przesyłane są do Komisji, która przekazuje je pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian oraz w celu zbadania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji, a także w celu zbadania handlowego materiału siewnego, próbki pobierane były urzędowo zgodnie z właściwymi metodami.

2. Dla przeprowadzenia badania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji i przeprowadzenia badania handlowego materiału siewnego próbki pobiera się z partii jednorodnych; maksymalna waga partii i minimalna waga próbki znajdują się w załączniku III.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby elitarny materiał siewny, kwalifikowany materiał siewny i handlowy materiał siewny były sprzedawane tylko w formie dostatecznie jednolitych przesyłek i w zaplombowanych pojemnikach posiadających cymby i oznaczenia, jak określono w art. 9 i 10.

2. W przypadku sprzedaży niewielkich ilości do konsumenta finalnego Państwa Członkowskie mogą ustanawiać odstępstwa od przepisów ust. 1 w odniesieniu do pakowania, plombowania i oznaczania.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby opakowania elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego i handlowego materiału siewnego były urzędowo plombowane w taki sposób, że przy ich otwieraniu plomba jest uszkodzana i nie może zostać ponownie nałożona.

2. Opakowania nie są plombowane ponownie inaczej niż urzędowo. Jeśli opakowanie jest ponownie plombowane, to data ponownego plombowania i osoba tego dokonująca powinny zostać odnotowane na etykiecie wymaganej zgodnie z art. 10 ust. 1.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby opakowania elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego i handlowego materiału siewnego:

a) były etykietowane na zewnątrz poprzez umieszczenie urzędowej etykiety wypełnionej w jednym z urzędowych języków Wspólnoty zgodnie ze specyfikacją ustanowioną w załączniku IV; etykietę dołącza się do urzędowej cymby; kolor etykiety jest biały dla elitarnego materiału siewnego, niebieski dla kwalifikowanego materiału siewnego w I pokoleniu po elitarnym materiale siewnym, czerwony dla kwalifikowanego materiału siewnego w następnych pokoleniach oraz ciemnożółty dla handlowego materiału siewnego; w przypadku wprowadzania materiału siewnego do obrotu w innych Państwach Członkowskich etykieta zawiera datę nałożenia urzędowej cymby; jeśli, jak przewidziano w art. 4 lit. a), elitarny lub kwalifikowany materiał siewny nie spełnia wymagań ustanowionych w załączniku II w odniesieniu do zdolności kiełkowania, fakt ten odnotowuje się na etykiecie;

b) posiadały urzędowy dokument, w tym samym kolorze co etykieta, zawierający informacje wymagane zgodnie z załącznikiem IV dla etykiet; dokument ten nie jest konieczny, jeśli informacje wydrukowane są na pojemniku w sposób trwały.

2. Państwa Członkowskie mogą:
- wymagać, aby we wszystkich przypadkach umieszczana była na etykiecie data urzędowego plombowania;
 - ustanawiać, w przypadku niewielkich paczek, odstępstwa od przepisów ust. 1.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa Państw Członkowskich do wymagania, aby w przypadkach innych niż te wymienione w art. 4 pojemniki elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego lub handlowego materiału siewnego, zarówno wyprodukowanego na ich terytoriach, jak i przywożonego, musiały posiadać etykietę dostawcy, jeśli ten materiał siewny ma być przedmiotem obrotu na ich terytoriach.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wymagają, aby na urzędowej etykiecie lub na etykiecie dostawcy oraz na pojemniku lub wewnątrz niego został odnotowany każdy zabieg chemiczny, jakiemu został poddany elitarny materiał siewny, kwalifikowany materiał siewny lub handlowy materiał siewny.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą dopuścić obrót materiałem siewnym roślin pastewnych w formie mieszanek złożonych z różnych rodzajów i gatunków materiału siewnego roślin pastewnych lub w formie mieszanek zawierających materiał siewny roślin niebędących roślinami pastewnymi w rozumieniu niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że różne składniki mieszanki spełniały, przed zmieszaniem, wymogi przepisów dotyczących obrotu tymi składnikami.

2. Przepisy art. 8, 9 i 11 mają zastosowanie, tak jak przepisy art. 10, z zastrzeżeniem, że dla mieszanek materiału siewnego stosowane etykiety mają kolor zielony.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że elitarny materiał siewny i kwalifikowany materiał siewny, który został urzędowo zakwalifikowany i którego pojemniki zostały urzędowo oznakowane i zaplombowane, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie, oraz handlowy materiał siewny, którego pojemniki zostały urzędowo oznakowane i zaplombowane zgodnie z niniejszą dyrektywą, nie podlegają żadnym ograniczeniom handlowym ze względu na jego cechy, przeprowadzone badania, sposób oznakowania lub plombowania, innym niż podane w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa Członkowskie mogą:

- w przypadku gdy nie zostały podjęte przez Komisję i nie zostały wprowadzone w życie żadne środki, na podstawie art. 3 ust. 3, postanawiać, że po upływie określonych terminów materiał siewny rodzajów i gatunków roślin pastewnych, poza wymienionymi w art. 3 ust. 1 nie może zostać dopuszczony do obrotu, jeśli nie został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny”;
- przyjąć przepisy dotyczące maksymalnej zawartości wilgoci dopuszczalnej w obrocie;
- ograniczyć obrót kwalifikowanym materiałem siewnym roślin pastewnych do tego stanowiącego I pokolenie po elitarnym materiale siewnym;
- aż do dnia 1 stycznia 1970 r., dopóki nie zostanie wprowadzony wspólny katalog odmian, ograniczyć obrót materiałem siewnym roślin pastewnych do tych odmian, które wprowadzone są do wykazu krajowego na podstawie ich przydatności do uprawy i stosowania na ich terytorium; warunki dotyczące wpisywania do takiego wykazu powinny być takie same dla odmian pochodzących z innych Państw Członkowskich, jak dla odmian krajowych.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie zapewniają, aby materiał siewny roślin pastewnych wyprodukowany bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego kwalifikowanego w jednym z Państw Członkowskich i zebrany w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim był uważany za równoważny z kwalifikowanym materiałem siewnym I pokolenia, wyprodukowanym z elitarnego materiału siewnego, zebranego w kraju, w którym wyprodukowano elitarny materiał siewny, jeśli taki materiał siewny był poddany inspekcji polowej spełniającej warunki ustanowione w załączniku I oraz jeśli urzędowe badanie wykazało, że spełnione są warunki ustanowione w załączniku II dla kwalifikowanego materiału siewnego.

Artykuł 16

1. Rada, działając na wniosek Komisji kwalifikowaną większością głosów, określa, czy:

- w przypadku określonym w art. 15 inspekcje polowe w państwie trzecim spełniają warunki ustanowione w załączniku I;
- materiał siewny roślin pastewnych zebrany w państwie trzecim i spełniający te same warunki dotyczące jego cech i przeprowadzonych badań, dla zagwarantowania jego tożsamości, oznaczenia i kontroli, jest równoważny z elitarnym materiałem siewnym, kwalifikowanym materiałem siewnym lub handlowym materiałem siewnym zebrany w obrębie Wspólnoty i zgodnym z przepisami niniejszej dyrektywy.

2. Do czasu, gdy Rada podejmie decyzję zgodnie z ust. 1, Państwa Członkowskie mają swobodę przy podejmowaniu ich własnych decyzji. Prawo to wygasa z dniem 1 lipca 1969 r.

Artykuł 17

1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego lub handlowego materiału siewnego, które występują w jednym lub większej liczbie Państw Członkowskich i nie mogą być przewyżczone w obrębie Wspólnoty, Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, upoważnia jedno lub więcej Państw Członkowskich do przyjęcia w celu wprowadzenia do obrotu, na okres ustalony przez Komisję, materiału siewnego należącego do kategorii spełniającej mniej rygorystyczne wymagania.

2. Kategoria materiału siewnego każdej odmiany zaopatrzonej jest w urzędową etykietę przewidzianą dla odpowiadającej jej kategorii; we wszystkich innych przypadkach etykieta jest taka jak dla handlowego materiału siewnego. Etykieta zawsze zawiera informację, że materiał siewny należy do kategorii spełniającej mniej rygorystyczne wymagania.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do materiału siewnego roślin pastewnych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie ustalenia do urzędowego kontrolowania obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych co najmniej poprzez kontrolę próbek co do ich zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

1. W obrębie Wspólnoty ustanawia się wspólnotowe pola testowe do corocznej kontroli *a posteriori* pobranych wcześniej próbek materiału siewnego; pola te powinny podlegać inspekcji przeprowadzanej przez Komitet, o którym mowa w art. 21.

2. Te porównawcze testy, w pierwszym etapie, stosowane są w celu zharmonizowania technicznych metod kwalifikacji, aby uzyskać porównywalne wyniki. Kiedy tylko cel ten zostanie osiągnięty, rozpocznie się przesyłanie corocznych sprawozdań z postępu w sprawie porównawczych testów i wysyłanie ich z

zachowaniem poufności do Państw Członkowskich i do Komisji. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, ustala datę sporządzenia pierwszego sprawozdania.

3. Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, podejmuje niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania testów porównawczych. Testy porównawcze mogą być przeprowadzane również na roślinach pastewnych zebranych w państwach trzecich.

Artykuł 21

1. W przypadku gdy procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być zastosowana, wszelkie sprawy są przekazywane przez przewodniczącego, zarówno z jego własnej inicjatywy, jak i na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, do Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa (zwanego w niniejszym dokumencie „Komitetem”), powołanego na mocy decyzji Rady z dnia 14 czerwca 1966 r. (1).

2. Podczas głosowań na forum Komitetu głosy Państw Członkowskich ważne są zgodnie z zasadami określonymi w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący Komitetu nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, jakie mają być podjęte. Komitet przekazuje jego opinię dotyczącą takich środków w terminie ustalonym przez przewodniczącego, stosownie do pilności sprawy. Opinie przyjmuje się większością dwunastu głosów.

4. Komisja podejmuje środki, które stosuje się bezzwłocznie. Jednakże, jeżeli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Radę. W takim przypadku Komisja może odroczyć stosowanie środków, które przyjęła, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc, licząc od daty powiadomienia.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów prawa krajowego, uzasadnionych względami ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin albo ochrony własności przemysłowej i handlowej.

(1) Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2289/66.

Artykuł 23

Państwa Członkowskie, w terminie do dnia 1 lipca 1968 r., wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia przepisów art. 14 ust. 1 oraz, w terminie do dnia 1 lipca 1969 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia przepisów niniejszej dyrektywy i jej załączników. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 24

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 1966 r.

W imieniu Rady
P. WERNER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Warunki kwalifikacji upraw

1. Uprawa posiada wystarczającą tożsamość i czystość odmianową.
2. Przed zbiorami przeprowadza się co najmniej jedną urzędową inspekcję polową.
3. Pola powinny być tak uprawiane, a uprawa w takim stadium rozwojowym, aby możliwe było odpowiednie sprawdzenie tożsamości i czystości odmianowej.
4. W poprzednich latach na polu nie powinny być uprawiane rośliny rodzaju niedającego się pogodzić z produkcją materiału siewnego gatunku i odmiany danej uprawy.
5. Dla gatunków zapyłanych krzyżowo, w celu uniknięcia niepożądanego obcego zapylenia, minimalna odległość od sąsiadujących upraw innych odmian tych samych gatunków od upraw tych samych odmian wykazujących znaczną degenerację oraz od upraw gatunków pokrewnych, powinna wynosić:

	Obszar rozmnożenia	
	do 2 ha	powyżej 2 ha
a) Materiał siewny przeznaczony do rozmnożenia	200 m	100 m
b) Materiał siewny przeznaczony do produkcji roślin pastewnych	100 m	50 m

Odległości te mogą nie być zachowywane, jeśli występuje wystarczająca ochrona przed niepożądanym obcym zapyleniem.

ZAŁĄCZNIK II

Warunki, jakie mają być spełnione przez materiał siewny

I. KWALIFIKOWANY MATERIAŁ SIEWNY

1. Materiał siewny posiada wystarczającą tożsamość i czystość odmianową.
2. Choroby, które obniżają przydatność materiału siewnego, powinny być na najniższym możliwym poziomie.
3. Materiał siewny powinien spełniać także następujące warunki:

A. Normy:

Gatunek	Minimalna czystość właściwa (% masy)	Maksymalna zawartość nasion chwastów (% masy)	Minimalna zdolność kiełkowania (% czystych nasion)
a) <i>Gramineae</i>			
<i>Agrostis alba</i>	90	1	80
<i>Agrostis al. ssp.</i>	90	1	75
<i>Alopecurus pratensis</i> L.	75	1,5	70
<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) J. i C. Presl.	90	1	80
<i>Dactylis glomerata</i> L.	90	1	80
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	95	1	80
<i>Festuca ovina</i> L.	85	1	75
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	95	1	80
<i>Festuca rubra</i> L.	90	1	75
<i>Lolium multiflorum spec. italicum</i>	96	1	75
<i>Lolium al. spec.</i>	96	1	80
<i>Phleum pratense</i> L.	95	0,5	80
<i>Poa spec.</i>	85	1	75
<i>Trisetum flavescens</i> (L.) Pal. Beauv.	75	1	75

Gatunki	Minimalna czystość właściwa (% masy)	Maksymalna zawartość nasion chwastów (% masy)	Minimalna zdolność kiełkowania (% czystych nasion)	Maksymalna zawartość twardych nasion (% czystych nasion)
b) <i>Leguminosae</i>				
<i>Lotus corniculatus</i> L.	95	0,8	75	40
<i>Lupinus ssp.</i>	98	0,1	80	20
<i>Medicago lupulina</i> L.	97	0,8	80	20
<i>Medicago sativa</i> L.	97	0,5	80	40
<i>Medicago varia</i> Martyn	97	0,5	80	40
<i>Onobrychis sativa</i> L.	95	1,5	75	20
<i>Pisum arvense</i> L.	97	0,1	80	—
<i>Trifolium hybridum</i> L.	97	0,5	80	20
<i>Trifolium incarnatum</i> L.	97	0,5	80	20
<i>Trifolium pratense</i> L.	97	0,5	80	20
<i>Trifolium repens var. giganteum</i>	97	0,5	80	40
<i>Trifolium repens</i> L.	97	0,8	80	20
<i>Vicia faba</i>	97	0,1	85	20
<i>Vicia al. ssp.</i>	97	0,5	85	20

B. Uwagi:

- a) Do maksymalnie wskazanej ilości występujące nasiona twarde uznaje się za nasiona zdolne do kiełkowania.
- b) Wszelkie świeże i zdrowe nasiona, które nie kiełkują, poddane wstępnemu działaniu, uznaje się za takie, które wykiełkowały.
- c) Nasiona wolne są od nasion owsa głuchego (*Avena fatua*) i nasion kianianki (*Cuscuta* ssp.); jednakże stwierdzenie jednego nasienia owsa głuchego lub kianianki w próbie o masie 100 g nie jest uznawane za zanieczyszczenie, jeśli druga próba o masie 200 g wolna jest od nasion owsa głuchego i kianianki.
- d) Masa nasion wyczyńca polnego (*Alopecurus myosuroides*) nie przekracza 0,3 %.
- e) Masa nasion innych roślin uprawnych nie przekracza 1 %; w przypadku *Poa* ssp. 1 % nasion innych gatunków *Poa* nie jest uznawany za zanieczyszczenie.

C. Warunki specjalne dla *Lupinus* ssp.:

- a) Liczba nasion innej barwy nie przekracza 1 %.
- b) Liczba nasion gorzkich w słodkich odmianach łubinu nie przekracza:
 - 3 % dla kwalifikowanego materiału siewnego w pierwszym pokoleniu po elitarnym materiale siewnym;
 - 3 % dla kwalifikowanego materiału siewnego w pokoleniach następnych.

II. ELITARNY MATERIAŁ SIEWNY

Stosownie do poniższych przepisów uzupełniających warunki ustanowione w sekcji I niniejszego załącznika mają zastosowanie do elitarnego materiału siewnego:

1. Masa nasion innych roślin nie przekracza 0,2 %, przy czym ani procent nasion innych roślin uprawnych, ani też nasion chwastów nie przekracza 0,1.
2. Liczba nasion *Alopecurus myosuroides* nie przekracza 5 w próbie o wadze 25 gram.
3. *Lupinus* ssp.: liczba nasion gorzkich w słodkich odmianach łubinu nie przekracza 1 %.

III. HANDLOWY MATERIAŁ SIEWNY

Stosownie do poniższych przepisów uzupełniających warunki podane w ust. 2 i 3 sekcji I niniejszego załącznika mają zastosowanie do handlowego materiału siewnego:

1. Masa nasion innych roślin uprawnych nie przekracza 3 %.
2. W przypadku *Poa* ssp. 3 % innych gatunków *Poa* nie uznaje się za zanieczyszczenie.
3. W przypadku *Vicia* ssp. nie uznaje się za zanieczyszczenie 6 % wszystkich nasion wyki pannońskiej (*Vicia pannonica*), wyki kosmatej (*Vicia villosa*) i pokrewnych gatunków uprawnych.
4. *Lupinus* ssp.:
 - a) liczba nasion innej barwy nie przekracza 2 %;
 - b) liczba nasion gorzkich w słodkich odmianach łubinu nie przekracza 5 %.

ZAŁĄCZNIK III

	Maksymalna masa partii	Minimalna masa próbki
1. Nasiona o rozmiarach nie mniejszych niż ziarniaki pszenicy	20 ton metrycznych	500 gramów
2. Nasiona o rozmiarach mniejszych niż ziarniaki pszenicy	10 ton metrycznych	300 gramów

ZAŁĄCZNIK IV

Etykieta

A. Wymagane informacje

- a) Dla elitarnego materiału siewnego i kwalifikowanego materiału siewnego:
1. „Materiał siewny kwalifikowany zgodnie z przepisami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej”
 2. Urząd dokonujący kwalifikacji i Państwo Członkowskie
 3. Numer referencyjny partii
 4. Gatunek
 5. Odmiana
 6. Kategoria
 7. Kraj produkcji
 8. Deklarowana masa netto lub brutto
 9. Dla materiału siewnego kwalifikowanego w drugim i dalszych pokoleniach po elitarnym materiale siewnym: liczba generacji po elitarnym materiale siewnym
- b) Dla handlowego materiału siewnego:
1. „Handlowy materiał siewny (niezakwalifikowany jako odmiana)”
 2. Urząd dokonujący kontroli i Państwo Członkowskie
 3. Numer referencyjny partii
 4. Gatunek ⁽¹⁾
 5. Region produkcji
 6. Deklarowana masa netto lub brutto
- c) Dla mieszanek materiału siewnego:
1. „Mieszanka materiału siewnego dla.....”
(wskazane przeznaczenie)
 2. Władza odpowiedzialna za plombowanie i Państwo Członkowskie
 3. Numer referencyjny partii
 4. Gatunek, kategoria, odmiana, kraj produkcji lub, w przypadku handlowego materiału siewnego, region produkcji i proporcja wagowa każdego składnika
 5. Deklarowana masa netto lub brutto

B. Minimalne wymiary

110 mm x 67 mm

⁽¹⁾ W przypadku łubinów powinno być podane, czy dany łubin jest gorzki czy też słodki.